

хия да не ѿстъпва нищо на българе-тъ. И патриархия-та слушаше, бе зъ да обръща внимание на опасность-та отъ уния-та за Православна-та Черкова; патриархия-та глѣдаше само да запази положение-то си, а пжкъ турско-то правителство захвана да признава, че съ уния-та ще се тури единъ предѣлъ между еднѡплѣменни-тъ и едновѣрни-тъ руси и българе. Въ такова положение бѣхж работи-тъ, когато въ първи-тъ дни на мѣсеца Декемврия 1860 год., по сѣвѣти-тъ на нѣкои българе, заточенний въ Цариградъ българинъ попъ Димитръ отъ Балчикъ побѣгна отъ гръцката патриархия и отиде въ монастира Санъ Бенедето, гдѣто се обяви за униатинъ, и така се избави отъ всѣкакви преслѣдванія отъ патриархия-та. Варненский гръцки владика бѣше заточилъ попъ Димитръ за това, че прѣди шесть мѣсеци бѣше го ржкоположилъ за священникъ българский владика Иларионъ Макариополски, епископъ при българския храмъ въ Цариградъ. Попъ-Димитрово-то бѣгание и спасявание-то му въ католическия монастиръ Санъ Бенедето ускори деня за прогласявание-то на уния-та.

Тоя день бѣше недѣля, 18-й Декемврий 1860 год. Макаръ и да валеше силенъ джждъ, повече отъ двѣ хиледи души цариградски българе, предвождани отъ случайно находящия се въ Цариградъ архимандритъ Иосифъ Соколски, игуменъ на габровския монастиръ, заедно съ дякона си Висарионъ, архимандритъ Макарий отъ Копривщица, таксидиотинъ въ Самоковъ на хилиандарския монастиръ и представитель на самоковци по българо-гръцка-та черковна распра, попъ Тодоръ отъ Видинъ, попъ Григоръ отъ Казанлъкъ, священници при българския храмъ въ Цариградъ, извѣстний вече попъ Димитъръ отъ Балчикъ, Рафайлъ Попъ Добрийовъ отъ Стрѣлецъ, дяконъ на владика-та Авксентия, и още други нѣкои духовни лица, Никола Евтимовъ Сапуновъ отъ Габрово и Манолъ Ивановъ отъ Стара Загора (настоятели на българския храмъ въ Цариградъ), Иванъ Бозвели отъ Казанлъкъ, Димитръ Бржкаловъ отъ Калоферъ, Иванъ Караджовъ (Клинка-та) отъ Клисурса, Стоянъ Джейковъ отъ Копривщица, Димитръ Пеневъ отъ Татаръ-Пазарджикъ, Драганъ Цанковъ отъ Свѣщовъ, Дръ Геерги Мирковичъ отъ Сливенъ, мнозина стари и млади интеллигентни и тжрговци българе отъ Балкапанъ-ханъ и отъ други тжрговски ханове въ Цариградъ, се представихж